

Bylo proto nař. rozhodnutí v tomto bodě zrušiti pro nezákonnost.

8. Pol. XVIII. 13. Jiné zdravotní výlohy, příspěvky. — Výtka stížnosti, že nebyla vyřízena námitka odvolání, týkající se této položky, je bezdůvodna, ježto žalovaný úřad ohledně titulu XVIII. poukázal na důvody k titulu XI. »Osvětlování« a vypočetl, že vzrůst obyvatelstva má vliv na rozsah zdrav. institucí a na vydání obecní, spojená s jejich vydržováním.

9. Pol. XXXI. 1 a). Veřejné knihovny, osobní náklady, knihovník.

10. V řízení správním uplatňovala st-lka, že položka XXXIII, městská elektrárna, která vykazuje aktivum, nebyla při výpočtu vícenákladu vzata v úvahu. Žal. úřad k této námitce podotkl, že zákon neobsahuje ustanovení, dle něhož by při výpočtu příspěvku bylo hleděti též k výtežku toho kterého obecního podniku a připočísti jej velkému podniku k dobru. — Stížnost proti tomu uvádí, že nebylo přihlíženo k akt. položkám, zejména k příjmu elektrárny, neboť hledí-li se k vícenákladům, nutno hleděti i k větším příjmům nastalým existencí velkého podniku v obci.

Námitka jest lichá. Příspěvkem podle § 27 přispívá velký podnik k určitým nákladům obci existencí jeho vzniklým. Za takovýto náklad možno ovšem považovati jen to, co obec v dotyčném správním roce skutečně z tohoto důvodu vydá, takže jest při zjišťování vyměřovacího základu výdaje velkým podnikem způsobené neb spoluzpůsobené zmenšiti o aktivní protipoložky (příjmy), týkající se téhož předmětu rozpočtového. Naproti tomu neobsahuje zákon žádného ustanovení, že se má při výpočtu příspěvku přihlížeti i k prospěchu, jenž obci vznikne z toho, že má v ní sídlo velký podnik, neb že tam bydlí zaměstnanci, tedy že by se vyšetřené vícenáklady měly poměrně zmenšiti o ony položky rozpočtové, jež vykazují aktiva, jako na příklad při městské elektrárně, ze které obci nevzniká žádné rozpočtové zatížení, nýbrž výtěžek. — Byl tedy žal. úřad ve shodě se zákonem, když zmíněnou námitku odvolání zamítl.

11. Pol. XXXIV. Vodárna. — — — — *

Č. 7333.

Školství. — Církevní věci. — Řízení správní (Slovensko): * Katolický biskup na Slov. je legitimován k oprávněnému prostředku proti rozhodnutí správního úřadu ve věci církevně školské daně podle § 11 zák. čl. XXXVIII:1868.

(Nález ze dne 6. června 1928 č. 15.490).

V ě c: Dr. Karel Kmeřko v N. proti župnímu úřadu v Nitře stran školské daně.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — — —

* Další obsah nález. shoduje se s jednotlivými vývody nálezů předchozích.

Okresní úřad v T. rozhodnutím z 27. února 1926 zamítl st-lovo odvolání z rozhodnutí téhož úřadu č. 22.560/25 stran školské daně s výslovným poukazem na § 5 zák. čl. XX:1901; z toho, dále z toho, že st-li bylo vyhrazeno právo »rekursu«, o němž pak žal. úřad rozhodoval bez přípustnosti dalšího odvolání, je zřejmo, že tu šlo o rozhodování toliko podle § 5 zák. čl. XX:1901; podle tohoto předpisu (odst. 1.) má úřad první stolice (v daném případě okr. úřad v T.) z úřední moci výměrem odmítnouti nepřipustnou nebo opožděnou apelátu nebo revisionální žádost; proti tomuto odmítnutí má strana právo rekursu, o němž II. stolice s konečnou platností rozhoduje. Okr. úřad, jehož odůvodnění žal. úřad schválil, shledal důvod nepřipustnosti st-lova odvolání proti rozhodnutí okr. úřadu č. 22.560/25 jednak a) v nedostatku legitimace st-lovy, jednak b) v tom, že ve věci byla utvořena res judicata již rozhodnutím župního úřadu č. 9354/25.

Stížnost oba tyto důvody právem potírá.

Ad a) Je pravda, že podle § 4 zák. čl. XX:1901 může apelátu podati jenom »interesent«. Zákon nepraví výslovně, koho za »interesenta« jest považovati, avšak podle min. nař. z 18. prosince 1901 č. 4600 M. E. R. T. 1901 č. 142, k § 4 zák. odst. 4 jest interesentem každý, o jehož právech nebo zájmech je řeč.

Nař. rozhodnutí, resp. rozhodnutí okr. úřadu upírá st-li v daném případě postavení interesenta, poněvadž »biskup je jen dozorcem církevní vrchnosti, kdežto církevní stolicí zastupuje její předseda a jen ten má právo k odvolání«. S tímto stanoviskem však nelze souhlasiti.

V daném případě jde o otázku, zda římsko-katolické školské stolice v K. a v H. jsou či nejsou povinny vrátiti školskou daň podle § 11 zák. čl. XXXVIII:1868 v roce 1923 již zaplacenou. Je tedy ovšem pravda, že jde tu především o rozhodnutí úřadu, vyslovené vůči školským stolicím. Jelikož však právo vybírati školskou daň podle § 11 zák. čl. XXXVIII:1868 přísluší »náboženským společnostem«, jelikož dále podle § 13 č. 2 zák. čl. XXVIII:1876 složení a úkoly konfesionální školské stolice stanoví — na základě určeném v témže § pod č. 1 v příčině školské stolice obecní — »vrchnost povoláná řídití záležitosti konfesní školy«, a jelikož konečně podle vnitřní organizace katolické církve — též státem uznané — touto vrchností jest biskup, nelze právem tvrditi, že ve věci vybírání církevní daně na církevní školu řím.-katolickou podle § 11 zák. čl. XXXVIII:1868 příslušný diecesální biskup není — po př. vedle školské stolice — interesentem ve smyslu § 4 zák. čl. XX:1901.

O důvod ad a) nelze tedy nař. rozhodnutí, resp. jím potvrzený výrok okresního úřadu po právu opřít.

Ad b) Totéž platí však také o důvodu ad b). — — —

Ž těchto úvah bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss a bude věcí žal. úřadu, aby nyní, řídě se právními názory v tomto nálezu vyslovenými — o st-lově rekursu do rozhodnutí okr. úřadu č. 2406/26 znovu rozhodl.

Č. 7334.

Veřejní zaměstnanci. — Školství. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Výrok kvalifikační komise